

Niakhar, helmikuu 2013

Rakkaat ystävät, sukulaiset, esirukoilijat

Vuosi 2013 on lähtenyt vauhdikkaasti liikkeelle. Joulua vietettiin rauhallisesti, kinkkua syöden ja joulupäivänä valmistettiin kanaruokaa naapureille. Aattoiltana olimme myös keskiyön messussa.

Tammikuun puolivälissä saimme vieraaksi ryhmän nuoria naisia, jotka ovat opetuslapseuskoulussa Sveitsissä. Ryhmänjohtaja, Lodrien, on kamerunilainen ja hänen varsinainen asemapaikkansa on Mauretanian pääkaupungissa Nouakchotissa, jossa hän hoitaa aliravittua lapsia. Neljä ryhmäläisistä oli sveitsiläisiä ja yksi Englannista. Puolen vuoden koulutukseen kuuluu jakso ulkomailla. Nämä nuoret naiset toimivat täällä lastenkerhossa: he opettivat lapsille lauluja ja leikkejä, aakkosia ja numeroita ja sen lisäksi koristelivat luokkahuoneen. Täältä Niakharista he lähtivät Sangalkamiin, jossa he myöskin viettävät 2 viikkoa. Sen lisäksi on vielä reilun kuukauden pituinen jakso Dakarissa. Näin he saavat tutustua erilaisiin paikkoihin samassa maassa.

Ryhmän mukana saapui myös ”isoäiti”, täällä pitkään toiminut sveitsiläinen Annette Courvoisier. Hän käy täällä vuosittain tapaamassa Coumbaa ja Dinaa ja on heidän lastensa, Dorkasin ja Jean'in ”isoäiti”. Annette toimii vielä Missionuorissa; huhtikuussa hän on menossa Togoön pitämään perusterveydenhoidon kurssia ja nyt hän on Sangalkamissa opettamassa opetuslapseuskoululaisia. Aiheena on kärsimys. Oli todella rohkaisevaa nähdä pitkään työssä olut lähetti!

Iso- ja pikku-Jean Alioun kastenimi on Jean

Helmikuun 1.päivänä osa; noin 30 henkilöä, tämän alueen kirkkojen edustajista kokoontui suunnittelemaan Jeriko-tapahtumaa. Jeriko on Missionuorten vuosittainen evankelioimistapahtuma, joka toteutetaan alueen kirkkojen kanssa. Huhtikuussa se toteutetaan täällä Niakharissa. Ehkä jo seuraavassa viestissä minulla on tarkempia tietoja ohjelmasta. On mielenkiintoista päästä seuraamaan tällaista tapahtumaa, joka järjestetään alueella, jonka asukkaista suurin osa

on muslimeja.

Coumba on ollut ahkerasti lastenkerhossa ja minäkin olen ollut siellä mukana. Meidän tilanne nyt muuttuu siten, että Coumba lähtee Suomeen 27.2. Béa kokee olonsa kovin yksinäiseksi Tampereella, vaikka hän olikin täällä 6 viikkoa meidän kanssamme. Jatkan lastenkerhossa ja Coumban kanssa alamme vihdoin käydä lähikylässä opettamassa naisille ompelua ja kutomista.

Aliou valmistelee Jeriko-tapahtumaa muiden kanssa, hoitaa kanoja ja välillä porsaitakin ja yrittää saada vanhoja laitteita toimimaan. Nyt on työn alla vanha printeri. Yksi tärkeä asia Alioulla on käydä juttelemassa isän kanssa Poultockissa.

Kiitos kaikesta muistamisesta ja kiitos, että muistatte myös Béaa ja Coumbaa. Coumballa on yhteishaku edessä eikä hän oikein vielä tarkkaan tiedä, mihin hakisi.

T: *Aliou, Sirpa ja Coumba*

